

H. DE REGNIER

din **La corbeille des heures** *

Iți inchipui tu că ceasul poate trece mai încet
De-l trăim cîntînd în prea jîmă-i ca să nu-l simțim cum trece
Ca să n'auzim cum trece cu paneru-i înflorit,—
Strecurindu-și pururi umbra după gard, și după zid,
După an, și după vreme,—
În mers pașnic ori zorit?...
Fie-i umbra de cenușă ori de-azur,—paneru-i fie
Înflorit atunci din proaspăt, ori cu totul veștezit,—
Drumul ceasului i-acelaș de zimbește, ori suspină,
De se'nalță drept, ori trece aplecîndu-se în pas,—
Și la fel se scurge vremea și în umbră și 'n lumină
Ceas cu ceas....

Tu-ți torci caeru ori poate împletești ceva cununi;—
Rîndunea ciripește și albina 'n zumzet sboară,
Cade-un fruct,—se'nclină pomul,
Cîte-o frunză se 'nfoară,
Și se 'ndoaic cîte-un spic,
Tu culegi din fericire ici și colo cîte-un pic,

*) Odelette V.

Iei tulpina, dară floarea e a ei,
 Și dac'o iei,
 Nici n'apuci s'o vezi și 'ndată risipită stă să moară;—
 Firul tău ți-l torci
 Dar dînsa de pe furcă-ți desfășoară
 Aurul ori borangicul caerului care-l torci.—

Uite-te cum toamna 'și țese ploile și pîcla, iată
 Picături de ploaie 'n soare, sore 'n lacrimi inecat.
 Și privind prin viața-ți toată
 Ceasul ăsta ți-l privește,
 Ceasul care trece acuma vezi-l ce frumos se-arată
 De te cerci să-l intrupezî,—
 Are aripele deschise, și privirea i-e curată,
 Și-i așa, pentru-că-i seamăn gîndului prin care-l vezi.—
 Trece tainic, blind și palid și zimbește ceasul ăsta
 Căci tu rizi, iubești, și cinți !...

Elena Farago

